

veselico na vrtu gospe Mikl pri Sv. Marjeti a sledečim sporedom: 1. Sprejem tovariških društev od 2. do 3. ure popoldne; 2. Tombola s krasnimi dobitki; 3. Ribolov; 4. Izročitev častne diplome vseh občin župniji Sv. Marjeta mnogozasluznemu bivšemu narodnemu poslancu gospodu Ivanu Vesenjaku; 5. Šaljiva pošta; 6. Licitacija. K pestrosti veselice bo sodelovala tovariška godba na pihala iz Gorišnice. Tovariškem društvom in vsem prijateljem gasilstva ključemo ob tej priliki: Na veselo svidenje!

St. Ilj pri Velenju. Dne 5. avgusta se je vršila na slovesen način izročitev odlikovanja z redom sv. Save 4. stopnje župniku Fr. Schreiner po sreskem komisarju g. Eiletzu. Udeležila se je slava cela župnija. Prostor med cerkvijo šolo in župniščem je bil ves v zelenju in vencih. Trije visoki mlajši. V nedeljo zvečer podoknica, streljanje in raketi. Okusno okrašena šolska dvorana, v kateri se je vršila izročitev, je bila nabito polna, še več ljudi je stalo pred šolo. Po slovesni sv. maši je g. sreski komisar v znamenitem govoru slavil zasluge odlikovanca na gospodarskem, združnem in prosvetnem polju. Nato je pripel krasno odlikovanje ter izrazil svoje čestitke. Odlikovanec se je v toplih besedah zahvalil ter končal svoja izvajanja s trikratnim Živijo-klicem Nj. Vel. kralju Aleksandru, ki posvečuje vse svoje moči delu za močno in srečno Jugoslavijo. Vsa množica je navdušeno zaklicala trikrat krepki Živijo, učenci ostovne šole so skupno s pevskim zborom zapeli »Bože pravde«. Nato so še v lepih besedah častitali v imenu okrajnega zastopa g. gerent dr. Mayer, v imenu dekaniješke duhovščine monsignor Ivan Rotner, v imenu učiteljskega g. šolski upravitelj St. Gradišnik, v imenu posojilnice predsednik nadzorstva g. župnik Gorišek, v imenu občine g. župan Orozel, v imenu Prosvetnega društva knjižničar A. Jelen, v imenu krajevnega šolskega odbora posestnik J. Koren, v imenu Kmetijske podružnice posestnik B. Jezernik, za hmeljarsko podružnico tajnik V. Hrastnik, za šolske otroke učenka Iv. Jelen. Konečno je g. dr. Jančič naglašal zanimiv dogodek iz leta 1914. Dne 8. avgusta preteče petnajst let, da je bil odlikovanec — takrat provizor v Zalcu — na ovadbo avstr. stotnika skoraj zaprt zaradi slike takratnega srbskega prestolonaslednika Aleksandra. Čuden slučaj je hotel, da je bil orožnik pozabil akt doma. S tem je dobil g. provizor pol ure časa. Hišna preiskava ni našla slike in orožnik je odšel brez uspeha. Odlikovanec se je ganjen zahvaljeval posameznim govornikom. Pred šolo je bil slavočok z napisom: Slava visokemu odlikovalcu in zaslužnemu odlikovancu! Pred župniščem pa: Čast dolgoletnemu delavcu na združnem in prosvetnem polju!

Breg pri Konjicah. Od srčne kapi zadeta je naglo umrla Marija Černec. Zjutraj je bila zdrava in vesela, zvečer ji je že mrtvaški zvon pel v slovo k večnemu počitku. Bila je dobra gospodinja in skrbna mati. Živela sta skupaj z možem 51 let. Počivaj v miru, ljuba mati v preranem grobu!

Oplotnica. Doslej neodkriti vlomilci so vlomili v noči od 9.—10. avgusta v trgovino Ane Leskovar v Oplotnici pri Konjicah in odnesli raznega blaga za 35.000 Din.

Prevorje. Malokdaj pride kakšen glas iz našega kraja, sedaj pa, ko prihaja tudi k nam živahnije življenje, se moramo pa malo vzdramiti. Najvažnejše je gotovo dograditev nove ceste, ki gre proti svojemu srečnemu koncu. Vršilo se še zadnja dela in enkrat v septembru jo bomo slovesno blagoslovili in izročili prometu. Pred dobrim tednom so pripeljali po njej nov bronast zvon, katerega smo dvignili v zvonik preteklo nedeljo, ko smo praznovali god naše farne patrone sv. Ane. Težak je bil boj zanj in dolgo smo ga čakali. Zato pa smo ga sprejeli s tem večjim veseljem. Vsi smo bili nepopisno vzradoščeni, ko nam je zapel v prvi pozdrav njegov blaglasni močni glas. Moralo je na biti tako, da se je na ta dan družila

žalost z veseljem. Žalost namreč, ker nas v teh dneh zapusti naš dobri župnik č. g. Roman Škerbs, ki namerava ravno ob svojem 30 letnem pastirovanju vstopiti v pokoj, v katerega ga sili bolezen. Polnih 23 let je živel med nami, kaj torej čudno, če se težko ločimo? Skromni smo Prevorjani in ne znamo na hrupne načine kazati svojega razpoloženja. Z okorno kretnjo in s trdo besedo se izražamo, a pri tem nam je srce najboljše in odkrito. Tako smo se v nedeljo poslavljali od Vas gospod župnik. Naj Vas ne moti in ne žalosti, če je kaka redka izjema prešerno stopala mimo Vas, bodite pa uverjeni, da je na drugi strani sto in sto namih ust klicalo: »Ne hodite! Ostanite!« Bill ste nam skrbni oče, zvesti prijatelj, dobri svetovalec! V vsakem oziru ste nam bili na strani, — v vsakem oziru Vas bomo sedaj pogrešali. Trdno upamo, da se boste v pokoju in kratkem času pokrepčali in verjamite, da Vas bomo iz srca veselili vsakokrat, kadarkoli še boste prišli obiskat nas — Vaše iskreno vdane farane.

Sv. Ema ob Sotli. Naše prosvetno društvo nam bo preskrbelo za bodočo marsikaj koristnega v poljedelskem, vinogradniškem ter sadjarskem oziru. — Dne 26. julija okoli desete ure zvečer nas je obiskala toča in nam občutno oklesila polja in vinograde. Naši ljudje gledajo s strahom v bodočnost. V naši fari je še precej dobrega vina na prodaj in to krog Sv. Eme, Sv. Urbana in v Vonarjih. Za letošnji vinski pridelek so zelo slabi izgledi in to radi preostre zime in zgoraj omenjene toče.

Sv. Križ pri Kostanjevici. Tukaj smo pokopali Janeza Hribar, po domače Krčana 38 letnega tesarja in cerkvenega zvonarja. Na križev torej se je ponesrečil pri podiranju kozolca, kjer mu je steber noge pomečkal. Bil je precej dolgo časa v bolnici v Brezicah, nekaj časa pa doma, kjer je umrl. Zapuščena žena, starša in pet neposkrbljenih otrok. Bil je tudi član gasilnega društva, ki ga je spremljalo skupno s kostanjevskim društvom z godbo na čelu in nebrog ljudstva. Takega pogreba že ni bilo kmalu. — Tukajšnja posojilnica in hranilnica si je nabavila žitno čistilnico trier, ki je za malo odškodnino vsakomur na razpolago. Na zgradbi ceste Kostanjevica—Oštrce se je smrtno ponesrečil neki 18 letni delavec doma iz Dalmacije. — Letina pri nas dobro kaže, kakor tudi vinogradi. Lanskega vina je še precej v zalogi, ker ni kupcev in stalnih cen. — Zrakoplovi nas vedno obiskujejo: 9. in 10. avgusta smo jih videli nad 20. Eden je letel tako pri tleh, da smo ljudi videli in so nam v pozdrav z rokami mahali.

Pirot v Srbiji. Iz Pirota v Srbiji nam je poslal naš slovenski rudar tale žalosten dopis: Rudar Julijan Soršek je z nožem zaklal svojo ženo Ano, ker ga je zapustila in se podala k svojemu ljubavniku Gabrijelu Samcu. Julijan Soršek je prišel v pirotski rudnik pred tremi meseci ter je s seboj pripeljal ženo Ano in 2 otroke. Ana je bila zelo lepa ženska in v njo se je kmalu zagledal rudniški paznik Gabrijel Samec. Pred par dnevi je Ana zapustila oba otroke in moža, s katerim je živela v rudarski koloniji »Kozarniki« ter odšla v vas Rakito k ljubavniku. Julijana Sorška je ženina nezvestoba strahovito potrla. Ko je bil naslednji dan Gabrijel Samec v službi v rudniku, se je Julijan podal v Rakito in pozval Ano, da se vrne k njemu. Toda Ana je to odločno zavrnila. V obupu in srdu je tedaj Julijan izvlekel dolg nož in ga zabodel nezvesti ženi v prsa. Zadeta v srce se je Ana zgrudila in izdihnila. Takoj nato se je Julijan sam prijavil k policijskemu komisarju v Pirot in izpovedal svoj zločin. Ženo so naslednji dan pokopali. Julijana so pridržali v zaporu, otroka pa sta zapuščena. . . . Starejši je star 2 leti, mlajši pa komaj 5 mesecev.

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš opozarja svoje člane na občni zbor, ki se bo v dvorani Vinarske in sadjarske šole vršil v nedeljo dne 25. avgusta. Začetek ob 9. uri dopoldne.

F. Wernig:

Gremo na Štajersko ...!

Čudovito lastnost ima štajerska krajina. Vzbudi v slehernem odločnem in podjetnem kranjskem rojaku otožne nagibe, priklene naše Primorce s solnčno Vipavo, in tudi rojak iz tužnega Korotana najde v slovenski Štajerski svojo drugo, boljšo domovino. In tako postaja naš zeleni Štajer onaj mirna, prijazna krajina, v kateri se brusijo vsa nasprotstva slovenskih značajev. In vedrine polni, veseli Štajerci izvršuje ne-hote sveto poslanstvo učvrščenja trdnjega, idealnejšega slovenstva.

Srečam nekoč tovariša Dolenjca, ki je na obisku svojcev v Ljubljani. Vprašam ga, če se mara vrniti na Kranjsko. »Saj veš, kako!« mi odvrne s ponosnim smehljajem in nestrpnostjo se ozira na uro, ki mu pakaže č s odhoda v — Maribor.

Zalemu, živahnemu dekletu iz Slovenskih goric, ki sem ga snubil nekoč, ponosno pripovedujem, da biva v naši veliki prestolici, v Ljubljani. Pobaram ga, če hoče z menoj. »Ne, v Ljubljano pa ne maram«, mi odločno odvrne. »Bom prišel pa v Celje nazaj.« »Da, tja bi pa rada«, de, in se nasmeje.

Povabili so tovariša-uradnika, grčavega Gorenjca, ki pa se je udomačil na Štajerskem — v Ljubljano in so mu ponudili visoko službo, oblast v vsej deželi. Kolebal je nekaj časa vsled zapeljive ponudbe, a je izjavil odločno naposled: Grem v svoje zatišje nazaj, grem med moje kmete na Štajersko!

Lahkoživega, šaljivega Prleka, ki zavzema med ljudstvom vodilno vlogo, najdem nedavno na Dolenjskem. Vprašam ga, če bi šel z menoj na Štajersko. Obmolknje in se zamisli, kakor bi utonil v davne, srečne sanje — in s tihim, pristrčnim nasmehom odvrne čez čas: »Tovariš, zdi se mi, da bi se mi zdelo zdaj že preveč lušno na Štajerskem, če bi se vrnil!«

Da, to je vpliv štajerske krajine; čaroben vpliv, katerega niso mogle izbrisati razne upravne razdelitve, vpliv, ki je enako silen ob deroči planinski Dravi, ob močnem zelenem Pohorju, ob tihi, ponižni Mislinji, ob bohotno razkošni dolini Savinjski, ob slikovitem laškem gričevju, ob gozdovih in soteskah štajerskega »urwald« in ob mejni, solnčni, toliko obrekovani, a tudi opevani Sotli.

Ko legajo dolge, vedno daljše sence bližajoče se jeseni na naravo, na pokošeno rumeno-zelene travnike, na samotne in tihe dobrave, na svetlikajoči se, prazni gozd — tedaj se izvne iz mojih prs en globok vzdih: Gremo na Štajersko!

Šentpeterske pravljice.

Vsak kraj ima svojo zgodovino, svoje posebnosti, šege in navade. Tako tudi St. Peter pri Mariboru, ki se ponaša z mnogimi pravljicami, ki segajo daleč nazaj v prejšnja stoletja. Saj se omenja St. Peter v neki listini že leta 1338, biti pa je morala že mnogo preja tukaj samostojna župnija in cerkev posvečena prva ku apostolov sv. Petru, h kateri so nekako do leta 1787 spadale tudi sedanje samostojne župnije: Sv. Marjeta ob Pesnici, Sv. Barbara pri Mariboru in Sv. Martin pri Vurbergu. Pa pustimo to ter poslušajmo razne pravljice, v ka-